

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825200752
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8825200752.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: Slovenská televízia a rozhlas so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 56 398 255 proti žalovanému: A. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX, XXX XX B., o zaplatenie 81,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 81,96 eur, úhradu poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 2,40 eur, a to všetko mu povoľuje uhradiť v 41,- eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 81,96 eur, poštovných sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 2,40 eur a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že kontrolou úhrad žalobca zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby na tunajší súd nezaplatil úhradu za kontrolované obdobie 1.12.2015 – 30.6.2023. Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“), písomnou výzvou zo dňa 13.09.2023 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaný povinný v zmysle § 10 ods. 3 zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovaného predstavuje sumu 64,96 eur, ktorá pozostáva zo 14 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období 1.12.2015 – 30.6.2023. Výška dlhu je súčinom počtu neuhradených predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady podľa § 6 ods. 1 Zákona. V zmysle zákona predstavuje pohľadávku žalobcu suma 81,96 eur (z toho istina vo výške 64,96 eur a pokuta vo výške 17 eur podľa § 10 Zákona) a zaplatené poštové sadzby vo výške 2,40 eur.

3. Dňa 28.4.2025 Okresný súd Vranov nad Topľou vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 5C/19/2025, ktorým zaviazal žalovaného, aby uhradil žalobcovi sumu 81,96 eur, úhradu poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 2,40 eur a nahradil trovy konania.

4. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal dňa 7.5.2025 žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že s platobným rozkazom nesúhlasí, nakoľko v období rokov 2015 až 2024 sa dlhodobo zdržiaval so svojou rodinou v zahraničí, konkrétne v Kanade, kde mal prechodný pobyt. Trvalý pobyt na Slovensku v tom čase nevyužíval, teda v uvedenom období nebol reálne odberateľom služieb verejnosti poskytovaných RTVS. Napriek tomu príbuzní poplatok prieběžne uhrádzali. V rokoch 2017 a 2018 bývala v dome dcéra žalovaného s rodinou. Poplatky za RTVS boli v tom čase riadne uhrádzané. K odporu priložil aj Potvrdenia z 9.5.2024 a z 16.12.2015, z ktorých je zrejmé, že sa žalovaný zdržiaval v Kanade od 30.11.2015 do 13.5.2024, pričom tam nepracoval a poberal sociálne dávky a bol zdravotne poistený

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu z 17.6.2025 uviedol, že podľa ust. § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o úhrade“): „Platiteľ úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome“. Táto povinnosť vzniká priamo zo Zákona o úhrade. Žalobca v zmysle § 9 ods. 1 Zákona o úhrade je povinný viesť evidenciu platiteľov úhrad. Údaje o platiteľoch do tejto evidencie mu poskytujú subjekty, ktorým táto povinnosť priamo z § 9 Zákona o úhrade vyplýva, a to najmä dodávateľa elektriny, prevádzkovateľa distribučnej sústavy a Sociálna poisťovňa. Žalobca nemôže vychádzať z iných skutočností, keďže zákon č. 340/2012 Z. z. Zákon o úhrade mu nedáva iné možnosti, ako údaje o platiteľoch (osobách povinných platiť úhrady, t.j. aj žalovanú sumu) získať. Evidencia platiteľov podľa § 9 ods. 1 Zákona o úhrade je vzhľadom na enormný počet platiteľov vedená v elektronickej podobe. Poskytovanie súčinnosti zo strany dodávateľov elektrickej energie prebieha tak, že žalobca požiada dodávateľa elektrickej energie o poskytnutie databázy fyzických osôb, ktoré sú koncovými odberateľmi elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Žalobca z tejto databázy zistil, že žalovaný je pod VS: 0120272495 odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste: B. C.XXX, B.; EIC kód: 24ZVS00005459531, teda spĺňa definíciu platiteľa podľa § 3 písm. a) Zákona o úhrade a je povinný platiť úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Jediným kritériom pre vznik povinnosti platiť úhrady je skutočnosť, že určitú osobu eviduje dodávateľ elektriny ako odberateľa elektriny v danom odbernom mieste (trvalé bydlisko je v tomto prípade irelevantné, tak ako aj vlastnícky vzťah k odbernému miestu, taktiež je právne irelevantné, či sa služba verejnosti využívala). Keďže žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukazuje, nevie sa k nim žalobca vyjadriť.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Výzvou na zaplatenie nedoplatku zo dňa 13.9.2023, Sumárom predpisov a platieb, Prehľad predpisov a platieb, Obálkou s doručenkou, Potvrdením tarifnej ceny za úradnú zásielku, Odporom žalovaného z 7.5.2025 s prílohami – Potvrdením z 9.5.2024 a Potvrdením z 6.12.2015, Vyjadrením žalobcu zo dňa 17.6.2025, Vyjadrením žalobcu zo dňa 4.9.2025 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

7. Z prehľadu predpisov a platieb žalovaného vyplýva, že za kontrolované obdobie 1.12.2015 – 30.6.2023 žalovaný neuhradil 14 mesačných predpisov Mesačná výška úhrady za služby verejnosti predstavuje sumu 4,64 eur Predpisy za uvedené obdobie predstavovali sumu 508,16 eur pričom žalovaný vykonal úhrady vo výške 440,80 eur. Nedoplatok žalovaného je vo výške 67,36 eur vrátane poštových sadziab v sume 2,40 eur (64,96 eur + 2,40 eur). Rovnaké skutočnosti sú zrejmé zo Sumára predpisov a platieb vystaveného k var. symbolu č. 0120272495.

8. Výzvou zo dňa 13.9.2023 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie nedoplatku úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska vo výške 67,36 eur v lehote najneskôr do 30 dní od doručenia tejto výzvy. Výzvu si žalovaný neprevzal, pričom zásielka bola na pošte uložená dňa 21.9.2023, čo vyplýva z priloženej kópie obálky s doručenkou, kedy sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

9. Podľa Potvrdenia Tarifnej ceny za úradnú zásielku z 22.4.2024 vystaveného Slovenskou poštou, a.s., od 1.3.2023 do 30.6.2024 predstavovala cena za úradnú zásielku cez elektronický podací hárok 2,40 eur za 1 ks, od 1.7.2024 predstavovala cena za úradnú zásielku cez elektronický podací hárok 2,70 eur za 1 ks.

10. Vo vyjadrení z 4.9.2024 žalobca požiadal z dôvodu hospodárnosti konania, aby súd konal v neprítomnosti žalobcu a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy tak, ako navrhoval vo vyjadrení žalobcu zo dňa 18.6.2025, pričom sa pridrižiava tvrdení uvedených v návrhu.

11. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že dlžnú sumu žiada uhradiť v aspoň v dvoch splátkach, vzhľadom na tú skutočnosť, že momentálne je úplne bez príjmu. Pokiaľ ide o náklady v súvislosti s bývaním, keďže žalovaný býva v rodinnom dome, ktorého je vlastníkom, tieto mu pomáhajú uhrádzať manželka a syn, ktorí mu posielajú peniaze zo zahraničia, pričom mesačne uhrádza za elektrinu a vodu sumu 60 eur. Za internet uhrádza sumu 60 eur mesačne. V súvislosti s nehnuteľnosťou uhrádza aj hypotéku vo výške 200 eur mesačne a stavebný úver, respektíve platby za stavebné sporenie vo výške 200 eur mesačne. Žalovaný ďalej uvádza, že v rodinnom dome topí drevom s tým, že na sezónu musí nakúpiť drevo zhruba v hodnote 850,- eur. Pokiaľ ide o bežné výdavky v súvislosti so stravou, tieto sa pohybujú na úrovni na 250 až 300 eur mesačne, jedná sa iba o výdavky na stravu, nakoľko žalovaný si žiadne ošatenie momentálne nekupuje. Všetky tieto výdavky mu pomáhajú uhrádzať manželka a syn zo zahraničia. Žalovaný si momentálne na Slovensku nemôže nájsť prácu, hoci ju aktívne hľadá. V minulosti pritom pracoval 36 rokov na železnici.

12. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlasu a o zmene niektorých zákonov účinného od 1.7.2024, rozhlas a televízia Slovenska zriadená podľa doterajších predpisov sa ku dňu účinnosti tohto zákona zrušuje. Slovenská televízia a rozhlas sa ku dňu účinnosti tohto zákona stáva právnym nástupcom Rozhlasu a televízie Slovenska a preberá všetky jeho práva a povinnosti ku dňu účinnosti tohto zákona.

13. Podľa § 30 ods. 18 zákona č. 157/2024 Z.z. o Slovenskej televízii a rozhlasu a o zmene niektorých zákonov účinného od 1.7.2024, výber a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“), ktorú bol platiteľ úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 30. júnu 2023 povinný zaplatiť do 30. júna 2023, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva odo dňa účinnosti tohto zákona Slovenská televízia a rozhlas podľa zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. júna 2023; takto vybrané a vymožené úhrady, ako aj vymožené iné pohľadávky sú príjmom Slovenskej televízie a rozhlasu a sú určené na finančné zabezpečenie hlavnej činnosti Slovenskej televízie a rozhlasu.

14. Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z.z.“), tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“).

15. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

17. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c).

18. Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., sadzba úhrady podľa odseku 1 sa znižuje na polovicu platiteľovi podľa § 3 písm. a), ktorý je poberateľom dôchodkových dávok podľa osobitného predpisu alebo poberateľom rovnocenných dôchodkových dávok vyplácaných zo zahraničia, nemá pravidelný príjem zo zárobkovej činnosti, nežije v domácnosti s inou osobou s pravidelným príjmom zo

zárobkovej činnosti a vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. d).

19. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

20. Ako vyplýva z § 10 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

21. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

22. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z., ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

23. Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z., nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadziieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., výzva vyberateľa úhrady podľa tohto zákona sa platiteľovi doručuje na adresu na doručovanie písomností uvedenú v písomnom oznámení podľa § 9 ods. 8 alebo ods. 10. Ak tejto adresy niet, výzva sa doručuje na adresu trvalého pobytu, sídla alebo miesta podnikania platiteľa.

25. Žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože je verejnoprávnu inštitúciou, ktorá sa podľa § 30 zákona č. 157/2024 Z.z. stala právnym nástupcom vyberateľa úhrady podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zák. č. 340/2012 Z.z., ktorý bol oprávnený a povinný podať žalobu na súd voči platiteľovi úhrady. V konaní je daná aj pasívna vecná legitímácia žalovaného, pretože žalovaný nepopieral, že bol evidovaný ako odberateľ elektrickej energie, preto bol podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. povinný platiť úhrady za služby verejnosti. Na žalobcu prešli všetky práva a povinnosti pôvodného žalobcu vrátane práva na zaplatenie úhrad, zmluvnej pokuty a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle zákona č. 340/2012 Z.z..

26. Právny predchodca žalobcu ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia zriadená zákonom č. 532/2010 Z. z., ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania, nremal postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka; vzťah medzi stranami je založený zákonom, nie zo zmluvného dojednania. Na definovanie právneho vzťahu medzi stranami sporu ako spotrebiteľského tak chýbajú základné znaky spotrebiteľského právneho vzťahu a to existencia spotrebiteľskej zmluvy a tiež status žalobcu (jeho právneho predchodcu) ako dodávateľa plnenia v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ktorej zmyslom je produkovanie zisku (§ 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka). Koncesionárske poplatky sú tradičným zdrojom financovania verejnoprávneho rozhlasového a televízneho vysielania, ktorých právny základ a výšku upravuje zákon o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Koncesionársky poplatok je považovaný za osobitný príspevok na finančné zabezpečenie plnenia zákonom stanovených povinností a úloh žalobcu ohľadom poskytovania verejnej služby. Koncesionárske poplatky nie sú platbou za ponuku programov ani za ich užívanie, teda za sledovanie určitých programov, ale platbou, ktorá sa vzťahuje na každého, kto je odberateľom elektriny. Fyzická osoba i právnická osoba platí za vysielanie formou koncesionárskych poplatkov. Prostredníctvom koncesionárskeho poplatku fyzická osoba (aj právnická osoba) financuje verejnú službu, ktorá mu je poskytovaná ako občanovi (nie v pozícii spotrebiteľa). Sadzba koncesionárskeho poplatku nie je určená náhodne. Ide o sumu vyjadrujúcu podiel skutočných nákladov nevyhnutných na dodržiavanie programových záväzkov verejnoprávneho vysielateľa (žalobcu), ktorý zo zákona poskytuje službu verejnosti tvorbou a šírením rozhlasových a televíznych programov na celom území SR. Táto verejná služba je charakteristická tým, že je univerzálne určená verejnosti a je financovaná verejnosťou. Fyzická osoba úhradou koncesionárskych poplatkov platí verejnú službu a preto súdená vec nemá

charakter spotrebiteľského sporu (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 16Co/48/2020 z 29. 06. 2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/44/2020 z 30. 09. 2020, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/322/2018 z 12. 02. 2019).

27. O spotrebiteľovi možno hovoriť len v súvislosti so zmluvným právom. Teda základom právneho vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom musí byť zmluva. V prejednávanej veci je základom žalobou uplatneného nároku povinnosť stanovená zákonom č. 340/2012 Z. z., teda už na prvý pohľad je zrejmé, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nebude možné subsumovať pod ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a žalovaného vnímať ako spotrebiteľa. Tiež je potrebné poukázať na to, že ani žalobca resp. jeho právny predchodca nenapĺňa definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 OZ. Rozhlas a televízia Slovensko je právnická osoba zriadená zákonom, ktorá poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielať a televízneho vysielať, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Rozhlas a televízia Slovensko je síce podľa zákona č. 532/2010 Z. z. oprávnená vykonávať aj podnikateľskú činnosť, ale táto musí súvisieť s predmetom jej hlavnej činnosti, a ktorá nesmie ohroziť plnenie jej poslania a jej hlavnej činnosti. Aj keď vysielať Rozhlasu a televízie Slovensko môže čiastočne tvoriť výsledok jej podnikateľskej činnosti, je zrejmé, že vo vzťahu k žalovanému pri výbere úhrad za služby verejnosti podľa zákona č. 340/2012 Z. z. Rozhlas a televízia Slovensko nekonala v postavení podnikateľa – dodávateľa, ale plnila si svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 4 ods. 1, § 8, § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z.. Žalovaný by mohol byť v postavení spotrebiteľa len v prípade, ak by voči nemu RTVS konala v zmluvnom vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo v danom prípade nebolo splnené (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/67/2023 z 28. 03. 2024).

28. Súd má v danej právnej veci za to, že povinnosť uhradiť vyššie uvedené poplatky vznikla žalovanému zo zákona, aj bez uzavretia osobitnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Úhrady za službu verejnosti sledujú účel finančne zabezpečiť služby verejnosti poskytovaním verejnoprávneho rozhlasu a televízie. V zmysle § 4 ods. 1 zákona vyberá a platby prijíma priamo žalobca.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že povinnosťou žalovaného bolo v zmysle zákona č. 340/2012 Z.z. platiť úhrady za služby verejnosti vo výške 4,64 eur mesačne. Žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť platiť úhrady za služby verejnosti, pričom za obdobie od 1.12.2025 – 30.6.2023 mu vznikol nedoplatok v sume 64,96 eur a povinnosť nahradiť náklady poštovného v sume 2,40 eur. V dôsledku skutočnosti, že žalovaný nedoplatok neuhradil do 30 dní od doručenia výzvy žalobcu na zaplatenie nedoplatku, je žalovaný povinný zaplatiť aj pokutu podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z. v sume 17 eur. Keďže žaloba bola podaná v celom rozsahu dôvodne, súd jej vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovaného nároku v plnej výške.

30. Pokiaľ ide o námietky žalovaného v podanom odpore, tieto súd vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný bol platiteľom úhrady ako fyzická osoba evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti (§ 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z.), pričom povinnosť platiť úhradu mu tak vznikla priamo zo zákona. Žalovaný nepreukázal, že by v rozhodnom období nebol koncovými odberateľmi elektriny v domácnosti v odbernom mieste pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome. Jediným kritériom pre vznik povinnosti platiť úhrady právnenému predchodcovi žalobcu bola skutočnosť, že žalovaného evidoval dodávateľ elektriny ako odberateľa elektriny v danom odbernom mieste. Vzhľadom na uvedené bol povinný platiť úhrady za služby verejnosti poskytované právnym predchodcom žalobcu bez ohľadu na skutočnosť, či túto službu verejnosti aj fakticky využíval.

31. Žalovaný na pojednávaní už ani nárok žalobcu nerozporoval, žiadal iba o povolenie uhradiť dlh v splátkach.

32. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

33. Žalobca si uplatnil aj nárok na sumu 2,40 eur ako náklady spojené s uplatnením práva spočívajúcich v nákladoch na poštovné, keďže ide o náklady, ktoré bezprostredne súvisia s predmetom sporu a ktoré žalobca vynaložil, aby si mohol uplatniť nárok. Súd priznal žalobcovi aj náhradu za náklady konania predstavujúce náhradu poštovných sadzieb spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 2,40 eur ako

príslušenstvo pohľadávky v súlade s § 120 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Výška náhrady je zrejme z predloženej kópie poštovej zásielky podanej na pošte dňa 19.9.2023 a Potvrdenia Tarifnej ceny za úradnú zásielku z 22.4.2024 vystaveného Slovenskou poštou, a.s,

34. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

35. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaný je aktuálne nezamestnaný, nemá žiaden príjem, nakoľko sa vrátil zo zahraničia a nevie si nájsť prácu. S úhradami v súvislosti so živobytím a náklady na bývanie mu pomáhajú uhrádzať manželka a syn, ktorí mu posielajú finančné prostriedky zo zahraničia. Žalovaný býva v rodinnom dome, ktorého je vlastníkom, pričom náklady v súvislosti s bývaním predstavujú mesačné platby za elektrinu a vodu v sume 60,- eur. Uhrádza tiež internet v sume 60,- eur mesačne. V súvislosti so svojou nehnuteľnosťou spláca hypotéku v mesačných splátkach po 200,- eur mesačne, zároveň spláca stavebný úver v splátkach po 200,- eur mesačne. Ďalším nákladom žalovaného je drevo na kúrenie, zhruba v hodnote 850,- eur na sezónu. Bežné výdavky v súvislosti so stravou a ošatením sa pohybujú na úrovni 250,- eur až 300,- eur mesačne.

36. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prihladnuc na majetkové pomery žalovaného, jeho celkovú aktuálnu finančnú situáciu, súd mu povolil splácať dlh v primeraných mesačných splátkach po 41,- eur mesačne, ktorá splátka predstavuje približne polovicu dlžnej istiny bez ďalšieho príslušenstva.

37. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu žalovaným v danom prípade nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na žalovaného, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Žalobca, ktorému bude celý dlh splatený najviac tromi splátkami, nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

38. Žalobca je právnickou osobou, verejnoprávnou inštitúciou, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu (v súvislosti s uvedeným obdobie ohľadom postavenia obchodnej spoločnosti porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/130/2018 z 17. 12. 2018).

39. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Žalobca mal v konaní plný úspech, z týchto dôvodov mu súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

43. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.